

Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Da Sngen begjærede Ordet, gik man strax til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Formanden: Begge de sidst behandlede Forslag ere færdige fra Landstinget og ville nu blive tilstillede Folkethinget for at forelægges der.

Næste Møde vil blive afholdt paa Tirsdag Kl. 1½, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

Mødet hævet Kl. 2.

Syv og tredivte Møde.

Tirsdagen den 22de Februar, Kl. 1½.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser omdelt Endringsforslag til 3die Behandling af „Forslag til Lov om Lønninger til Folketirkens Embedsmænd m. v.“

Gjennem 1ste Landstingsmand for 8de Kredts (Breinholt) har jeg modtaget et til ham overleveret Andragende fra en Del Fiskere i Fredericia og Omegn, vedrørende Fisserilovforslaget, med Anmodning om, at dette Andragende maa blive overgivet til det Udvalg, der her i Thinget beskæftiger sig med det nævnte Lovforslag, hvilket vil sse.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 153—156.)

Sagen fattes under Forhandling.

22de Februar.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Det Lovforslag om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme, som idag foreligger for det høie Thing til Behandling, er jo væsentlig forskjelligt fra det Lovforslag, som jeg efter Hs. Maj. Kongens Befaling indbragte i denne Sessjon i det andet Thing. Inden jeg gaar til at omtale selve Lovforslaget, tror jeg det rigtigt at give en ganske kort Oversigt over de Foranstaltninger, som ere blevene truffne her i Landet med Hensyn til Forsvarsvæsenets Fremme efter Afslutningen af Wienerfreden. Det første Skridt, som der blev gjort fra Regjeringens Side, var Medfættelsen af den saakaldte store Forsvarskommission af 2den Februar 1866. Kommissionen afgav sin Betænkning, og denne Betænkning og Regjeringens Overveielser førte i Sessjonen 1866—67 til Hærloven af 1867 og i den paafølgende Sessjon til Loven om Søværnets Ordning af 1868. Der var vist den Gang ikke et eneste Medlem af Repræsentationen, som gik ud fra den Anskuelse, at dermed skulde Alt, hvad der burde gjøres for Landets Forsvar, være ordnet og bragt istand; tvertimod, det maatte staa klart for Alle, og det blev ogsaa udtrykkelig fremhævet af ærede Medlemmer baade af denne Del af Repræsentationen og af den anden Del, at man maatte være forberedt paa, at der i Tidens Løb vilde fremkomme endog store Fordringer om Bevillinger til Forsvarsvæsenets Fremme, og det blev antydet, at dette ikke alene vilde være til forbedrede Vaaben, men at det ogsaa vilde blive til Befæstningsanlæg her i Landet. Forholdet den Gang var jo saaledes, at af saakaldte Fæstninger havde vi ikke andre end Kjøbenhavn, Nyborg og Fredericia. Denne sidste Fæstning, om hvis Hensigtsmæssighed der forøvrigt kunde være stor Tvivl, var jo delvis bleven ødelagt under den sidste Krig, og Kjøbenhavns og Nyborgs Fæstninger ere i de senere Aar blevene nedlagte, saa at man kan sige, at Landet staaar saa godt som uden et eneste Befæstningsanlæg. Foruden at der saaledes maatte fremstaa bestemte Fordringer om Befæstningsanlæg, maatte det ogsaa være klart, at man maatte stræbe hen efter at faae Flaadens Materiel udviklet, saaledes at denne kunde blive istand til at løse sin Opgave i en kommende Krig. Dette Sidste har Regjeringen jo søgt at fremme, saa vidt det stod i dens Magt, ved af Repræsentationen at forlange aarlige Bevillinger; men denne Udvidelse af Flaadens Materiel kunde jo ved disse aarlige Bevillinger ingenlunde ske i den Grad, som ønskeligt var, og Flaadens Udvidelse maatte saaledes ogsaa henvises under de extra-